

hoor, wie klopt daar?

klop klop klop.

wie staat voor de deur?
piet lacht van oor naar oor.
dat zal riet zijn.

riet werkt ook voor de sint.
ze huft van dak naar dak.
met een zak op haar rug.
riet is net een kat.
maar riet is ook lief.
piet valt op riet.
riet weet dat niet.

piet wil dat riet het weet.
dit is zijn plan:
soep voor riet
en dan zegt piet:
'riet, ik ben op je.
die roos is voor jou.
en de koek ook.
ik geef je mijn hart.'

piet danst naar de deur.

piet ruikt paard

riet staat niet voor de deur.
het is de sint.
piet slikt.
'dag piet!' roept de sint.
'wat zie jij er goed uit.'
er is een mat.
maar de sint loopt door.
een schoen is heel vies.
piet haalt zijn neus op.
hij ruikt poep van paard.
piet bijt op zijn lip.
dit kan toch niet.
er ligt een mat.
maar de sint is de sint.

een kom soep

'wat fijn!' roept de sint.
'er is soep.'
sint pakt een kom.
'sint, de soep is niet voor u.'
piet zegt het zacht.
te zacht.
de sint is wat doof.
hij hoort niet wat piet zegt.
de sint vult een kom met soep.
hij neemt een slok.
'mmm,' doet hij.

de sint neemt nog wat soep.
en dan is de pan leeg.
piet zucht.
de sint is oud.
soms beeft hij.
nu ook.
de kom gaat op en neer.
en daar gaat de soep.
hop, op de jas van piet.
piet ziet er niet uit.
piet is boos.
maar hij toont het niet.
de sint is de sint.

de koek en de vaas

sint ziet de koek.
o nee! denkt piet.
de sint hapt in de koek.
er zit een gat in het hart.
'mmm,' zegt de sint.
hij neemt nog een hap.
'mmm, wat zoet.
de koek is top, piet.
top, top, top.'

er gaat nog meer fout.
de sint kijkt niet uit.
zijn staf raakt de vaas.
de vaas valt om.
de roos breekt.
piet kijkt sip.
maar de sint is de sint.
'ik ruim wel op,' zegt piet.
'ik voel me wat moe,' zegt de sint.
'ik ga naar huis.'
en weg is de sint.

piet is boos

het huis van piet is een stal.
de soep is op.
de koek is geen hart meer.
het lijkt wel een bot.
de roos is in vier.
de jas van piet is vies.
de sint is de sint.
maar piet is het zat.
piet is ook piet.
en het is zijn dag.
hij keek er zo naar uit.

piet is boos.
nee, hij is woest.
hij zet een neus naar de deur.
'de boom in!' roept hij.
'of nee, loop naar de maan.
dat is ver weg.
dan zie ik u niet meer.
ik ben het zat.
zat, zat, zat!
piet gilt en tiert.
de sint ligt in bed.
hij ziet en hoort piet niet.
maar riet wel.
ze kijkt door het raam.
ze schrikt zich lam.

wat zegt piet?
dat ze de boom in kan?
en dat hij het zat is.
en riet dacht dat piet lief was.
nee dus.
o, wat staat ze voor aap.
met dat lint in haar haar.
en een kan sap voor piet.
'loop zelf naar de maan!' roept riet.
'rot op, piet.
ik wil je ook niet meer zien.'
riet giet de kan leeg.
pal voor de deur van piet.

wat gaat het mis.

piet kan de pot op

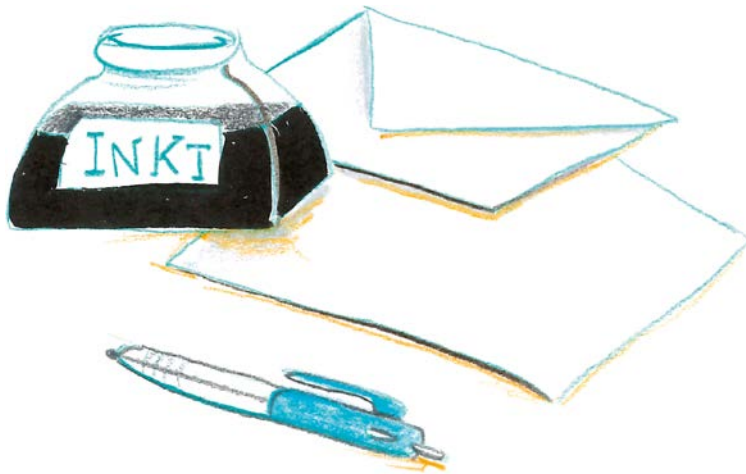
piet loopt naar de deur.
'maar riet toch ...
ik ben jou niet zat!' roept hij.
'ik vind je leuk en lief, riet.
ik ben gek op je.
ik val op je.'

maar dat hoort riet niet.
ze is al weg.
piet kan de pot op!

het is te veel

het is te veel voor piet.
riet is boos.
sint ziet niet dat piet moe is.
wat doet piet hier nog?
hij pakt een pen.

dag sint,

u zit op uw troon.

ik moet dit en ik moet dat.

ik moet zus en ik moet zo.

u doet niets.

soms is het te veel.

maar dat ziet u niet.

dit was mijn dag.

mijn huis was schoon.

er was soep en koek.

niet voor u maar voor riet.

u hielp de boel om zeep.

riet wil mij niet meer zien.

te veel is te veel, sint.

ik ga weg.

het ga u goed.

piet

piet pakt zijn tas.
hij mikt er zijn kam in.
een jas en een pet.
zijn hoed met veer neemt hij niet mee.
ook het roet laat hij staan.
het is uit met piet zijn.
piet loopt naar de stal.
'dag paard,' zegt hij.
zijn brief gaat in de bus.
en daar gaat piet.

Fragment uit Brigitte Minne & Sanne Thijs,
Piet is moe, De Eenhoorn, 2020.
Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor
educatieve doeleinden en niet verder worden
verspreid.